

Alto

Vårkänslor

♩ = 130 G Gm6^(b5) D7

När is och snö går upp i tö för sol på him - mel blå,
Man slår sig loss om vår'n för - ståss, det rår man in - te för.
När vin - tern flytt, som ung på nytt man ut i li - vet går. —

8 C G

ja, då vak - na vi opp, och vi fyl - les av hopp, ty mot
Man blir to - kig och kär, ung - e - fär si - så där, att man
— Små för - äls - ka - de par ut mot Djur - går - den drar me - dan

13 D A7 D7 G

ljus - nan - de ti - der vi gå. — Vi dröm - mer om allt ljuv - ligt
näs - tan ej vet vad man gör. — I vår na - tur bland al - la
lär - kor - na dril - lar - na slår. — I den - na tid av kär - leks -

20 Gm6^(b5) D7 A7

som vi tro, att vi ska få. — Man blir in - te sig lik, kän - ner
djur söks ä - ven i - de - al. — I - från bus - kar och trän, från var -
frid, man mås - te va - ra två. — Och när so - len går ner, vack - ra

27 D E A7 D

sig kons - ti - fik, vad är det, som för - änd - rar en så?
- en - das - te gren kom - mer stän - digt en kär - leks - sig - nal.
löf - ten man ger, för att ta dem till - baks da'n där på.

32 G D7

Det är vå - ren, det är vå - ren, som har kom - mit i - gen å med

39 G D7

den kär - le - ken. Det är vå - ren, det är vå - ren, som har kom - mit till -

46 G D7 D7 G Em7

-ba - ka i - gen. - - När vi var - ann i por - tar - na kra - ma och

53 A7 D7 G

kat - tor - na på går - den ja - ma. Det är vå - ren, det är vå -

60 D7 G 1

-ren, som har kom - mit till ba - ka i - gen.